

fra Aakirkeby (Koføed) nylig gjorde, kunde ikke falde mig ind i denne sene Aftentime, da man længes efter at komme bort herfra, i alt Fald i nogen Tid. Det er kun mindre Spørgsmaal, jeg vil sige et Par Ord om.

Først vil jeg gerne udtale min Tilfredshed med, at man i Administrationen nu endelig er blevet lydhør overfor Ønskerne om at træffe Bestemmelser her i Landet vedrørende fremmedes Adgang til at eje dansk Jord.

Dernæst vil jeg gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Trafikminister angaaende Stenballasten. Den højtærede Minister har oplyst, at det er rigtigt, at der for 4—5 Aar siden af Statsbanerne er gjort Indstilling til Ministeriet om at tilvejebringe en Bevilling, for at man kunde begynde paa at anvende Stenballast i Stedet for Grusballast, men at den daværende Minister har maattet afslaa dette af økonomiske Grunde. Naar den højtærede Minister dertil føjede, at der den Gang skete en Reduktion, der blev tiltraadt af Generaldirektionen, og for hvis tekniske Forsvarlighed denne bærer Ansvar, gaar den højtærede Minister virkelig for vidt, thi jeg vil dog nok se, hvorledes Generaldirektionen overfor en Minister ved at holde paa det nødvendige i at gennemføre en eller anden Foranstaltning skulde kunne tvinge denne Minister til at stille Forslag om en Bevilling dertil. Imidlertid er der selvfølgelig ikke noget fornuftigt Menneske, som det vilde falde ind i Anledning af Bramminge-Ulykken at tænke paa, at den daværende Minister skulde have nogen som helst Skyld i den. Den højtærede Minister oplyste tillige, at der en Gang har været foretaget Undersøgelser med Hensyn til Stenlejerne paa Sjællands Odde, og at Staten har ønsket at købe disse, men at man ikke var i Stand dertil, da man savnede en Bevilling, som Administrationen ikke havde villet søge. Det vil ganske sikkert vise sig at have været en for Statskassen meget dyr Sparsommelighed.

Den højtærede Minister svarede mig med Hensyn til mit Spørgsmaal om Frederiksberg Station paa en Maade, som slet ikke passede til det, jeg har omtalt. Det kunde ikke falde mig ind at tænke mig den Mulighed, at man vedblivende skulde benytte Frederiksberg og Nørrebro Stationer, som de nu er, naar de københavnske Banegaardsforhold en Gang er bragte i Orden. Nej, det, jeg har ønsket, var, at Ministeren i Tide vilde

lade udføre, hvad der er aldeles nødvendigt at gennemføre af den oprindelige Plan med Hensyn til Københavns Jernbanevesen, nemlig at der lægges en op-højet Ringbane derude, hvor Jordvolden allerede ligger; Jorden blev i Slutningen af forrige Aarhundrede kørt hen til denne Ringbane. Det vil ganske sikkert vise sig, at de smaa 2 Mill. Kr., Staten skal anvende til dette Foretagende, vil være en Anbringelse i virkelige Aktiver; de vil utvivlsomt forrente sig godt.

Hvad Spørgsmaalet om Skoleordningen angaar, skal jeg udtale, at jeg er enig med det ærede Medlem fra Aakirkeby og andre Medlemmer, der har omtalt denne Sag, i, at Grundskaden i den nuværende Ordning ligger i Mellemskolen. Jeg har derfor været meget tilfreds med, at der af Ministeriet er nedsat en Kommission om denne Sag. Der er ingen Tvivl om, at en Reform af Mellemskolen ogsaa vil medføre en Omordning af Gymnasiet. Foruden selve Skoleordningen bidrager imidlertid ogsaa andre Omstændigheder til, at vi faar saa mange daarlige Studenter, som vi gør. For det første selve Karaktersystemet, dernæst det Forhold, som ogsaa det ærede Medlem fra Aakirkeby berørte, at man har indført Aarskarakterer, som Læreren giver, og endelig, at der ved Eksamensbedømmelsen foruden Læreren kun er een fremmed Censor. Med det nuværende Karaktersystem er det indlysende, at der under disse Forhold maa slippe en Mængde Mennesker gennem Artium, som ellers ikke vilde bestaa, ganske simpelt, fordi Skolen under et andet System vilde sørge for, at en Del blev holdt tilbage, blev Oversiddere eller maaske gik helt ud af Skolen.

Den højtærede Minister anførte overfor mig, at man ogsaa ved den tidligere Præliminæreksamen krævede et Minimum for at bestaa, særlig i Dansk, men den højtærede Minister har ikke med Kritik benyttet den Oplysning, han her har erhvervet sig, thi da vilde han hurtigt være kommet paa det rene med, at dette Minimum ikke angik en enkelt Bedømmelse af en enkelt Præstation, men 3 eller 4 forskellige Præstationer hver med sin Bedømmelse. Det gør dog en stor Forskel.

Til det ærede Medlem fra Aakirkeby (Koføed) vil jeg endnu bemærke, at han tager grundigt fejl, hvis han tror, at de unge Studenter her i København det første Aar væsentlig blot beskæftiger sig med at læse til Filosofikum. Det er ganske urigtigt. Man kan f. Eks. ikke komme op til